

U IME CRNE GORE

Osnovni sud u Kotoru, kao nadležni prvostepeni krivični sud, po sudiji Momirki Marović, uz učešće zapisničar Ana Marije Petković, u krivičnom postupku protiv okrivljenog N. M. zbog krivičnog djela nedavanje izdržavanja iz čl. 221. st. 1. Krivičnog zakonika CG, koji se vodi po optužnom predlogu ODT Kotor Kt.br. 587/13 od 24.12.2013 godine, nakon održanog glavnog i javnog pretresa dana 20.3.2014 godine u prisustvu zamjenika ODT Kotor Danke Živković, zakonskog zastupnika mal. oštećenog N. M. njegove majke R. M., a u odsustvu uredno pozvanog okrivljenog koji je prethodno ispitan, shodno članu 457 ZKP, donio je i istog dana objavio sledeću

P R E S U D U

Okrivljeni N. M. JMBG ... od oca M. i majke D. rođjene T., rođenog ... godine u M., stalno nastanjenog u M., P. bb, državljanin Crne Gore, privatnika, u vanbračnoj zajednici, otac dvoje djece, sa završenm SSS / III stepen/, lošeg imovnog stanja, osudjivanog Presudom Osnovnog suda u Kotoru K.br. 311/09/09 od 15.6.2009 godine, K. 266/12/11 od 30.11.2012 godine i K. broj 464/12/12 od 27.5.2013 godine, sve zbog krivičnog djela nedavanja izdržavanja iz čl. 221.st. 1. Krivičnog zakonika, protiv kojeg se ne vodi postupak za drugo krivično djelo

K r i v j e

Što je u periodu od 14.3.2013 godine do 24.12.2013 godine u T., ne daje izdržavanje za lice koje je po zakonu dužan da izdržava svog mal sina M. N., a ta dužnost je utvrđena pravosnažnom sudskom presudom Osnovnog suda u Kotoru P. br. 1030/07 od 29.12. 2008 godine kojom se isti obavezuje da svakomjesečno doprinosi izdržavanju maloljetnog djeteta uplatom od 100,00 eura, do svakog petog u mjesecu majci mal. N. M., R. M., pri čemu je bio uračunljiv i svjestan svog djela i njegove zabranjenosti, a čije je izvršenje htio.

- čime je izvršio krivično djelo nedavanja izdržavanja iz čl. 221.st. 1 Krivičnog zakonika CG.

pa ga sud na osnovu naprijed navedene krivičnopravne odredbe, te odredbi čl. 3, 5, 8, 13, 15, 32, 33, 36, 42 KZ CG, te čl. 368. i 374. ZKP-a

OSUDJUJE

Na kaznu zatvora u trajanju od 60 dana koju će okrivljeni izdržati nakon pravosnažnosti presude.

Dužan je okrivljeni na ime imovinsko pravnog zahtjeva isplatiti zakonskoj zastupnici mal. oštećenog R. M. iznos od 850 eura, u roku od 3 mjeseca od dana pravosnažnosti presude, a pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Okrivljeni je dužan da na ime sudskog paušala uplati iznos od 55, 00 eura, u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude na žiro račun broj 832-16-52 u korist budžeta Crne Gore i da dokaz o uplati dostavi sudu s pozivom na posl. br. K. 430/13/13.

O b r a z l o ž e n j e

ODT Kotor aktom Kt.br. 587/13 od 24.12.2013 godine optužilo je N. M. zbog krivičnog djela nedavanja izdržavanja iz čl. 221.st. 1 Krivičnog zakonika CG.

Sud je održao glavni pretres u odusustvu uredno pozvanog okrivljenog N. M. shodno članu 457 Zkp-a, obzirom da je isti ranije saslušan, a svoj izstanak nije opravdao, a njegovo prisustvo na glavnom pretresu po mišljenju suda nije bilo nužno.

Okrivljeni N. M. je u svojoj odbrani naveo da prije svega želi da istakne da nedavanje izdržavanja za njegovog sina M. nije rezultat njegove odluke, već prosto objektivne nemogućnosti zbog finansijske krize u koju je zapao, kao i da je tačno je da je protiv njega već tri puta vođen postupak za isto djelo i da je tri puta osuđivan, ali da je to je rezultat činjenice da sud nije htio da uvaži njegove razloge i dokaze koji su potvrđivali loše finansijsko stanje i njegovu nemogućnost doprinošenja u izdržavanju sina kako je to utvrđeno Presudom P. 1030/07. Dalje je naveo da je u periodu od marta 2013 godine do danas na ime izdržavanja sinu uplatio 100 € prije jedno dva mjeseca na njegov račun kod CKB banke, a nema dokaz o tome ali može se provjeriti preko banke, a i faksom će dostaviti uplatnicu Tužilaštvu. Pojasnio je da jeste povremeno radio, rezao drva, radio na šalovanju, tj. radio poslove za dnevnicu koji su slabo plaćeni i prvi put kad mu je bila veća isplata uplatio je 100 € sinu. Dalje je pojasnio da očekuje do kraja godine da počnu da mu se vraćaju sredstva koja je uložio u ribnjak, zbog kojeg se i zadužio prošle godine, odnosno prije tri godine, a prošle godine je poribio ribnjak, pa sada očekuje prinose i prihode. Objasnio je da izdržava djete koje ima u vanbračnoj zajednici u kojoj živi od penzije njegove majke i od povremenih primanja koja on ostvari, kao i da je problem što je pomenuti ribnjak registrovan na njegovo ime, odnosno on je registrovan kao preduzetnik i tu registraciju nije mogao da odjavi

jer ima održana dugovanja prema državi po osnovu poreza i doprinosa, pa zbog toga nije mogao ni zasnovati radni odnos. Sa sinom M. se čuje telefonom, ali da istog gleda zapravo samo kad dolazi na suđenje u Kotor, tako da ga je poslednji put vidio u aprilu / maju/ 2013 godine, a od kad su se on i M. majka razili a to je bilo 2002 godine M. je kod njega bio četiri puta i poslednji put je bio prije dvije godine na osam dana, tako da je istog za tih osam dana on izdržavao. U periodu od marta 2013 godine, sem što nije plaćao mjesečne obaveze po osnovu izdržavanja, nije bio u mogućnosti da ni na bilo koji drugi način doprinosi izdržavanju svog sina u smislu kupovine garderobe, knjiga i slično, kao i da nije izdržao kaznu zatvora na koju je osuđen presudom K. 464/12/12 od 27.5.2013 godine jer je naknadno podnio molbu za pomilovanje, koja je odlukom predsjednika Crne Gore uvažena na način što sam oslobođen izdržavanja izrečene kazne.

U dokaznom postupku koji je proveden u cilju utvrđivanja činjeničnog stanja i krivice okrivljenog, sud je proveo sledeće dokaze: saslušao zakonskog zastupnika mal. oštećenog R. M., izvršio uvid u pravosnažne presude ovog suda P. br. 1030/07 od 29.12.2008. godine, presudu ovog suda K. br. 266/12/11 od 30.11.2012. godine, i u spise predmeta ovog suda K. br. 311/09/09 i K. 464/12/12 i u izvod iz kaznene evidencije za N. M. UP OB Mojkovac od 18.12.2013. godine.

Zakonski zastupnik mal.oštećenog R. M. je navela da se sa okrivljenim razvela i presuda povodom toga je donjeta od strane Osnovnog suda u Kotoru P. 1030/07 od 07.02.2007 godine, kojom je utvrđena njegova obaveza da doprinosi u izdržavanju njihovog zajedničkog djeteta, sina N. M., u iznosu od 100 Eura, najkasnije do 5-og u mjesecu i to njoj kao zakonskoj zastupnici mal. N. M.. Od trenutka kada je razveden brak do danas okrivljeni ne uplaćuje navedeni iznos po osnovu izdržavanja i svega je jedan ili dva puta i to negdje odmah nakon razvoda platio Presudom utvrdjenu obavezu. Zbog navedenog su vodjena već tri postupka za isto krivično djelo pred Osnovnim sudom u Kotoru i u sva tri predmeta donijete su osudjujuće presude. Pojasnila je da nakon što joj je predloženo da je poslednja presuda K. 464/12/12 postala pravosnažna i da je istom okrivljeni oglašen krivim zbog predmetnog krivičnog djela, učinjenog u periodu 01.04.2012-14.03.2013 godine sada bi precizirala zapravo krivičnu prijavu, u kojoj je navela da ne daje izdržavanje za period od 29.3.2012 godine. Dalje je pojasnila da zna da je okrivljenog sin čak i zvao i tražio da mu kupi patike i da mu da nešto novca, ali ni povodom toga okrivljeni ništa nije uplaćivao, a inače okrivljeni živi u M. i zna da je ranije imao ribnjak, odnosno da je na taj način ostvarivao prihode, a misli da mu isti još uvijek radi. Istakla je da je korisnik socijalne pomoći i dječijeg dodatka, da živi kod roditelja i da su joj navedena sredstva prijeko potrebna djetetu, a inače, za svo ovo vrijeme njima je okrivljeni dužan ukupno 2.750.- eura. Pridružila se krivičnom gonjenju i postavila je imovinsko pravni zahtjev.

Iz pravosnažne presude ovog suda P. br. 1030/07 od 29.12.2008. godine utvrđeno je da se okrivljeni navedenom presudom, stavom III, obavezuje da svako mjesечно na ime doprinosa za izdržavanje maloljetnog sina N. M. počev od 01.01.2009. godine najkasnije do petog u mjesecu uplaćuje majci N. r. R. M. iznos od 100 eura, dok za to budu postojali zakonski uslovi. Takođe uvidom u presudu utvrđeno je i da se razvodi brak između okrivljenog i N. r.R. M., stavom I, i da se maloljetno dijete N. M. povjerava na čuvanje i vaspitavanje majci N. rođ. R. M..

Iz presude ovog suda K. br. 266/12/11 od 30.11.2012 utvrđeno je okrivljeni N. navedenom presudom, koja je postala pravosnažna dana 06.03.2013. godine, osuđen zbog krivičnog djela nedavanja izdržavanja iz čl. 221.

st.1 Krivičnog zakonika CG, kojom mu je izrečena uslovna osuda, kojom mu je izrečena kazna zatvora u trajanju od 4 (četiri) mjeseca i istovremeno određeno da se ista neće izvršiti ukoliko okrivljeni za vrijeme od jedne godine od dana pravosnažnosti presude ne učini novo krivično djelo, zato što od juna 2011 godine do 29.03.2012 godine, u T. ne daje izdržavanje za lice koje je po zakonu dužan da izdržava - svog maloljetnog sina M. N., koja dužnost je utvrđena pravosnažnom presudom Osnovnog suda u Kotoru P. br. 1030/07 od 07.02.2009. godine, kojom se isti obavezuje da svakomjesečno doprinosi izdržavanju maloljetnog sina uplatom od 100,00 € do svakog petog u mjesecu na žiro račun kodkod CKB banke, koji se vodi na M. N., svjestan značaja svog djela i želeći njegovo izvršenje, a koja dužnost je utvrđene pravosnažnom sudskom presudom, već je samo 08.12.2011 i 17.01.2012 godine izvršio uplatu novca u iznosu od 150,00 eura i 200 eura, dok je ukupan iznos neplaćene alimentacije 650,00 eura.

Iz spisa predmeta ovog suda K. br. 311/09/09 utvrđeno je okrivljeni presudom ovog suda posl. br. K.311/09/09 od 15.06.2009. godine, koja presuda je postala pravosnažna dana 10.09.2009. godine, osuđen zbog krivičnog djela nedavanja izdržavanja iz člana 221. st.1 Krivičnog zakonika CG, kojom mu je izrečena uslovana osuda, kojom mu je izrečena kazna zatvora u trajanju od šest mjeseci i istovremeno određeno da se kazna neće izvršiti ukoliko okrivljeni za vrijeme od tri godine od dana pravosnažnosti ne učini novo krivično djelo, zato što u periodu od 01.01.2009. godine do 15.06.2009. godine u T., nije davao izdržavanje za lice koje je po zakonu dužan da izdržava, svog mal. sina N. M., u iznosu i na način kao je ta obaveza utvrđena izvršenom sudskom odlukom - presudom Osnovnog suda u Kotoru P. 1030/07 od 29.12.2008. godine, po kojoj je obavezan da u navednom preiodu svakomjesečno najkasnije do 5-tog u mjesecu uplaćuje novac u iznosu od 100 eura, majci mal.N. M., N. Marijani, sve dok za to budu postojali zakonski uslovi.

Iz spisa predmeta ovog suda K.464/12/12 utvrđeno je da je okrivljeni presudom ovog suda posl. br. K.464/12/12 od 27.05.2013. godine, koja presuda je postala pravosnažna dana 11.09.2013. godine, osuđen zbog krivično djela nedavanja izdržavanja iz čl. 221. st.1. Krivičnog zakonika CG, kojom mu je izrečena kazna zatvora u trajanju od 30 (trideset) dana koju će isti izdržati nakon pravosnažnosti presude, zato što od 01.04.2012. godine do 14.03.2013. godine u T., ne daje izdržavanje za lice koje je po zakonu dužan da izdržava - svog maloljetnog sina N. M., pri čemu je bio uračunljiv i svjestan svog djela i njegove zabranjenosti, a čije je izvršenje htio, a ta dužnost mu je utvrđena pravosnažnom sudskom presudom Osnovnog suda u Kotoru poslovni broj P 1030/07 od 29.12.2008. godine kojom se isti obavezuje da svakomjesečno doprinosi izdržavanju maloljetnog sina uplatom od 100,00 eura do svakog petog u mjesecu na račun kod CKB Banke koji se vodi na sina M. N..

Iz izvoda iz kaznene evidencija za okrivljenog N. M. UP OB Mojkovac od 18.12.2013. godine utvrđeno je da je okrivljeni ranije osuđivan i to presudama: presudom ovog suda posl. br. K. 311/09/09 od 15.06.2009. godine za krivično djelo nedavanje izdržavanja iz čl.221. st.1. KZ CG, kažnjen 6 mjeseci zatvora uslovno na 3 godine, presudom ovog suda posl. br. K.br. 266/12/11 od 05.04.2013 godine za krivično djelo nedavanje izdržavanja iz čl.221. st.1. KZ CG, kažnjen 4 mjeseca zatvora uslovno na jednu godinu i presudom ovog suda posl. br. 464/12/12 od 27.05.2013. godine za krivično djelo nedavanje izdržavanja iz čl.221. st.1. KZ CG, kažnjen kaznom zatvora u trajanju od 30 dana.

Nije bilo predloga za dopunu dokaznog postupka, niti prigovora na izvedene dokaze.

Cijeneći sve provedene dokaze pojedinačno i u uzajamnoj povezanosti, a u odnosu na odbranu okrivljenoga, sud je utvrdio činjenično stanje navedeno u izreci presude.

Činjenično stanje sud je utvrdio na osnovu iskaza zakonskog zastupnika mal. oštećenog R. M. kao o materijalnih pisanih dokaza u vidu pravosnažne presude ovg suda P. br. 1030/07 od 29.12.2008. godine, presude ovog suda K. br. 266/12/11 od 30.11.2012. godine i spisa predmeta ovog suda K. br. 311/09/09 i K.464/12/12.

Naime, zakonski zastupnik mal. oštećenog R. M. je navela da se sa okrivljenim razvela i presuda povodom toga je donijeta od strane ovoga suda posl. br. P. 1030/07 od 07.02. 2007. godine, kojom je i utvrđena obaveza okrivljenoga da doprinosi u izdržavanju njihovog zajedničkog djeteta, sina N. M., u iznou od 100 € najkasnije do 05. og u mjesecu i to njoj kao zakonskoj zastupnici mal. N. M., te da od trenutka kada je brak razveden do danas okrivljeni ne uplaćuje navedeni iznos po osnovu izdržavanja, a svega jedan ili dva puta i to negdje odmah nakon razvoda okrivljeni je platio presudom utvrđenu obavezu. Pojasnila je da su zbog navedenog vođena već tri postupka za isto krivično djelo pred ovim sudu i u sva tri predmeta donijete su osuđujuće presude, a budući da je poslednjom pravosnažnom presudom ovog suda posl. br. K. 464/12/12 okrivljeni oglašen krivim zbog krivičnog djela učinjenog u periodu od 01.04.2011-14.03.2013. godine, to precizira krivičnu prijavu, u kojoj je navela da okrivljeni ne daje izdržavanje za period od 29.03.2012. godine. I u ovom poslednjem periodu okrivljeni nije uplatio niti jednom iznos utvrđen presudom, niti je na bilo koji način doprinosio u izdržavanju njihovog djeteta. Sud je prihvatio iskaz zakonske zastupnice mal. N. M., R. M. budući da je isti u međusobnoj saglsnosti sa materijalnim dokazima u vidu pravosnažne presude ovg suda P. br. 1030/07 od 29.12.2008. godine, presude ovog suda K. br. 266/12/11 od 30.11.2012. godine i spisa predmeta ovog suda K. br. 311/09/09 i K.464/12/12. Naime, iz parvosnažne presude ovoga suda posl. br. P. 1030/07 od 29.12.2008. godine proizilazi da je okrivljeni, navedenom presudom, obavezan da svakomjesečno doprinosi za izdržavanje maloljetnog sina N. M. počev od 01.01.2009. godine najkasnije do petog u mjesecu upalćuje majci N. r. R. M. iznos od 100 eura, dok za to budu postojali zakonski uslovi, dok iz presude ovog suda K. br. 266/12/11 od 30.11.2012. godine i spisa predmeta ovoga suda K. br.311/09/09 i K.464/12/12 proizilazi da je okrivljeni ranije osuđivan zbog krivičnog djela nedavanja izdržavanja iz č.221.st.1. Krivičnog zakonika CG i to presudom ovog suda posl. br. K. 266/12/11 od 30.11.2012 godine za period od juna 2011. godine do 29.02.2012. godine, presudom ovog suda posl. br. K. br. 311/09/09 od 15.06.2009. godine za period od 01.01.2009. godine do 15.06.2009. godine i presudom ovog suda posl. br. K. 464/12/12 od 27.05.2013. godine za period od 01.04.2012. godine do 14.03.2013. godine.

Odbranu okrivljenog u kojoj isti navodi da ne daje izdržavanje za svog mal. sina N. M. zbog objektivne nemogućnosti, budući da je zapao u finansijsku krizu, sud nije prihvatio jer smatra da je ista data u cilju izbjegavanja krivice. Naime, navođenje okrivljenog da je zapao u finansijsku krizu, svakako nije opravdanje za neizdržavanje svog maloljetnog sina N. M., budući da se da se radi o radno sposobnom licu, odnosno fizički i mentalo zdravoj osobi. Takođe sud je mišljenja da ni navodi okrivljenog da je povremeno radio, rezao drva, radio na šalovanju, tj radio poslove za dnevnicu koji su slabo plaćeni, a prvi put kada mu je bila veća isplata on je uplatio 100 € sinu nijesu opravdanje za neplaćenje alimentacije, budući da okrivljeni nije vezan samo za ove poslove. Sud nije prihvatio navod odbrane okrivljenog da je uplatio 100 eura na ime izdržavanja djeteta u oktobru mjesecu 2013 godine, jer je isti u suprotnosti sa navodima iskaza zakonskog zastupnika mal.

oštećenog R. M. koja je decidno navodila da okrivljeni u periodu bliže navedenom u izreci nije davao izdržavanje za svoje dijete, a koji iskaz je sud prihvatio, ovo tim prije kada se uzme u obzir da je ista navela i nije sporila da je okrivljeni svega jednom ili dva puta i to odmah nakon razvoda braka uplatio iznos po osnovu izdržavanja. Obzirom da je zakonski zastupnik ma.oštećenog R. M. navela da je okrivljeni jednom ili dva puta i to odmah nakon razvoda braka uplatio iznos po osnovu izdržavanja za mal.zajedničko dijete, to sud ne vid razlog zašto ista ne bi navela da je isti i kasnije uplaćivao iznose da ih je zaista bilo od strane okrivljenog, već smatra da je upravo ovaj njegov navod usmjeren na umanjenje krivice. Sud je mišljenja da ni navodi okrivljenog da nije bio u mogućnosti da se zaposli budući da je ribnjak koji posjeduje registrovan, na njegovo ime, odnosno da je registrovan kao preduzetnik, i tu registraciju nije mogao da odjavi budući da je imao određena dugovanja prema državi po osnovu poreza i doprinosa, predstavljaju samo izgovor za nedavanje alimentacije, ovo tim prije ako se uzmu navodi samog okrivljenog da izdržava dijete koje ima u vanbračnoj zajednici i to od penzije njegove majke i povremenih primanja koja on ostvari. Imajući sve u vidu sud nije prihvatio odbranu okrivljenog da nije davao alimentaciju za svog maloletnog sina, zbog nemanja finansijskih sredstava, ovo tim prije što je okrivljenom stajala na raspolaganju mogućnost da traži sudsku izmjenu odluke u pogledu visine izdržavanja, ako nije bio u mogućnosti da daje isto zbog finansijskih prilika.

Okrivljeni N. M. je postupao sa umišljajem, jer je bio svjestan da nedavanjem izdržavanja u predmetnom periodu čini krivično djelo, čije izvršenje je htio, obzirom da izdržavanje nije davao za svog sina, dakle njegova svijest je obuhvatala saznanje da ne daje izdržavanje za svoje dijete, koja dužnost mu je bila utvrđena pravosnažnom sudskom odlukom i to presudom ovog suda posl. br. P.1030/07 od 29.12.2008 godine koja presuda je pravosnažna na dan 07.02.2009. godine, kojom je isti bio obavezan da svakomjesečno na ime doprinosa za izdržavanje maloljetnog sina N. M. počev od 01.01.2009. godine najkasnije do petog u mjesecu uplaćuje majci N. r. R. M. iznos od 100 eura, dok za to budu postojali zakonski uslovi, a što je i htjeo.

Prilikom odlučivanja koju krivičnu sankciju okrivljenom treba izreći, sud je pošao od toga da je za predmetno krivično djelo propisana novčana kazna ili kazna zatvora do jedne godine. U smislu člana 42. Krivičnog zakonika sud je na strani okrivljenog nije našao olakšavajuće okolnosti, dok je kao otežavajuću okolnost cijenio to što je okrivljeni tri puta osuđivan za istovrsno krivično djelo, dakle sud je mišljenja da je isti pokazao izuzetnu upornost u izvršenju ovog krivičnog djela. U konkretnom slučaju sud je okrivljeom izrekao kaznu zatvora u trajanju od 60 dana, koju će isti izdržati nakon pravosnažnosti presude. Sud smatra da je izrečena kazna adekvatna težini učinjenog djela, okolnostima pod kojima je učinjeno i stepenu krivice okrivljenog, te da će se njome dovoljno uticati na okrivljenog i druge eventualne učinioce krivičnih djela da ubuduće ne čine krivična djela tj. da će se ostvariti ciljevi specijalne i generalne prevencije.

Na osnovu naprijed navedenih krivičnopravnih odredbi, te primjenom člana 3, 5, 8, 13, 15, 32, 33, 36 i 42 Kz-a i člana 368 i 374 Zkp-a, sud je odlučio kao u izreci presude.

Sud je obavezao okrivljenog da na ime imovinsko pravnog zahtjeva isplati zakonskoj zastupnici mal.oštećenog R. M. iznos od 850 eura, u roku od 3 mjeseca od dana pravosnažnosti presude, a pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Sud je obavezao optuženog da na ime sudskog paušala uplati iznos od 55,00 eura na žiro račun broj 832-16-52 u korist budžeta Crne Gore, u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude i dokaz o uplati dostaviti ovom sudu s pozivom na broj K. 430/13/13.

Na prednjim razlozima, sud je zasnovao svoju odluku.

OSNOVNI SUD U KOTORU

Dana 20.03.2013. godine

Zapisničar, Sudija, Ana Marija Petković MoM. Marović

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude ima se pravo žalbe u roku od 8 dana od dana prijema iste, Višem sudu u Podgorici, a preko ovog suda.